

[Skatteministeren]

Jeg udtalte lige forud for det citat, hr. Stavad nu refererer, også, at Konkurslovsudvalgets betænkning ville foreligge i sommeren eller efteråret i år. Det var jo det, vi forventede på det tidspunkt, og det var derfor, jeg udtalte mig, som jeg gjorde.

Nu ligger det rent faktisk sådan, at Konkursudvalget endnu ikke har afsluttet sit arbejde. Jeg har ikke haft lejlighed til at orientere mig om, hvorfor Konkursudvalget endnu ikke har afsluttet sit arbejde.

Efter de oplysninger, jeg er i besiddelse af, vil afslutningen af dette arbejde kunne være på plads sådan, at en samlet overvejelse om den skattemæssige behandling af underskud ved konkurs og akkord vil kunne finde sted til efteråret. Men jeg siger igen: Min holdning er nu som dengang, at det bør ske samlet.

Stavad (S):

Da ministeren ikke er bekendt med, hvorfor udvalget ikke har færdiggjort sit arbejde, må det være udtryk for, at ministeren ikke har forsøgt at presse på og end ikke har forhørt sig om, hvorfor arbejdet fortsat ikke er færdiggjort som forudsat af ministeren, da ministeren lovede for et år siden, at der ville komme et initiativ fra regeringen i efteråret 1988.

Nu siger ministeren, at der måske – måske – vil komme et initiativ fra regeringen i efteråret 1989.

Jeg synes, det er utroligt, at en minister kan tage så lemfældigt på et spørgsmål, som vedrører meget store millionbeløb, og jeg vil gerne spørge ministeren, om han ikke er enig i, at de beløbsstørrelser, vi taler om her, er i hundrede-millioner-kroners-klassen, og at det er beløb, som ryger ud af statskassen, og som skal betales af andre skatteydere, fordi nogle uberettiget slipper.

Lykketoft (S):

Jeg vil gerne føje til hr. Stavads spørgsmål til skatteministeren, om skatteministeren således foranlediget vil rette henvendelse til sin kollega justitsministeren og forklare, hvilken pinlig situation skatteministeren i virkeligheden er kommet i i forhold til Folketinget ved, at dette – jeg går ud fra justitsministerielle – udvalg ikke har fået fuldendt sit arbejde inden for de tidsrammer, som skatteministeren forudsatte for et år siden, så vi kunne få løst et problem, som,

har jeg også forstået på skatteministeren, vi er enige om er både af meget stor størrelsesorden og meget presserende.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Det er rigtigt, som hr. Lykketoft og også hr. Stavad nu gør opmærksom på, at konkursloven og Konkurslovsudvalget jo ikke sorterer under Skatteministeriet.

Jeg vil gerne sige til hr. Stavad, at der ikke er tale om, at jeg ser lemfældigt på dette spørgsmål. Der er tværtimod tale om, at jeg forsøger at tage et dybt sagligt hensyn.

Hvis man nemlig gik ind på hr. Stavads tankegang og accepterede en skattemæssig forskelsbehandling af underskud i en konkurssituation og i en akkordsituation og begrænsede fradragsretten i akkordsituationen, men bevarede den i konkurssituationen, ville det anspore til at vælge konkurs frem for akkord, og det ville føre til nedlæggelse af arbejdspladser frem for ved akkordløsninger at bringe virksomhederne til fortsat at fungere. Derfor er det helt nødvendigt at se konkursregler og akkordregler under ét, og derfor kan den opgave ikke løses isoleret. Jeg lægger vægt på, at også konkursreglerne bliver gennemgået på en grundig og fornuftig måde. Som nævnt peger de oplysninger, jeg er i besiddelse af, på, at udvalgsarbejdet kan afsluttes så betids, at vi kan foretage en samlet vurdering af skattereglerne her til efteråret.

Stavad (S):

Jeg vil bede skatteministeren bekræfte, at der fra Skattelovrådet har foreligget en betænkning nu i 2 år, at der i denne betænkning er et helt konkret lovforslag til løsning af akkordproblemet, og at problemet med konkurs ville være væsentlig mindre, hvis vi måtte nøjes med at løse akkordproblemet i første omgang, fordi man, hvis man overtager en virksomhed, der er konkursramt, og hvor gælden fortsat hænger som en forpligtelse i virksomheden, ikke bare overtager underskuddet, men også forpligtelsen til at betale det. Derfor er de skattemæssige undvigelsesmuligheder i konkurssituationen væsentlig mindre, end de er i akkordsituationen.

Også jeg ser naturligvis hellere, at problemet kunne løses i sammenhæng, men da jeg forstår, at regeringen ikke kan sørge for, at forarbejdet